

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i R. Loosli-Surrans, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Narużenie art. 28 WE — System uprzedniego zezwolenia dla środków pomocniczych w przetwarzaniu i środków spożywczych, do których przygotowania wykorzystano środki pomocnicze w przetwarzaniu pochodzące z innych państw członkowskich, w których są one legalnie produkowane lub sprzedawane — Brak uzasadnienia lub nieprzestrzeganie zasady proporcjonalności

Sentencja

1) Wprowadzając nieprzestrzegając zasady proporcjonalności system uprzedniego zezwolenia dla środków pomocniczych w przetwarzaniu i środków spożywczych, do których przygotowania wykorzystano środki pomocnicze w przetwarzaniu pochodzące z innych państw członkowskich, w których są one legalnie produkowane lub sprzedawane, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 28 WE.

2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-343/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/41/WE — Działalność instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzór nad takimi instytucjami — Częściowy brak transpozycji w wyznaczonym terminie — Brak instytucji pracowniczych programów emerytalnych podejmujących działalność na terytorium krajowym — Kompetencja państw członkowskich w zakresie organizowania swoich krajowych systemów emerytalnych)

(2010/C 63/13)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Šimerdová i N. Yerrell, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska (przedstawiciel: M. Smolek, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów

emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz. U. L 235, s. 10).

Sentencja

1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania art. 8, 9, 13, 15–18 i art. 20 ust. 2–4 dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 22 ust. 1 tej dyrektywy.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Republika Czeska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 stycznia 2010 r. — Internationaler Hilfsfonds eV przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-362/08 P) (¹)

(Odwołanie — Dostęp do dokumentów instytucji — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Pojęcie aktu zaskarżalnego w rozumieniu art. 230 WE)

(2010/C 63/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Internationaler Hilfsfonds eV (przedstawiciele: H. Kaltenecker i R. Karpenstein, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Costa de Oliveira, S. Fries i T. Scharf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie T-141/05 Internationaler Hilfsfonds przeciwko Komisji, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji zawartej jakoby w piśmie Komisji z dnia 14 lutego 2005 r., odmawiającej skarżącej dostępu do niektórych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, dotyczących umowy LIEN 97-2011 w sprawie współfinansowania programu pomocy medycznej organizowanego w Kazachstanie — Niedopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności aktu wyłącznie potwierdzającego wcześniejszą decyzję, która nie została zaskarżona w terminie — Błędna kwalifikacja zaskarżonego aktu — Niedopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności aktu stanowiącego odpowiedź wstępną w rozumieniu art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001 — Błędna wykładnia art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001